

John 5

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Jews accuse Jesus, and Jesus presents His defense about being the Son of God. He has told them that He is One with the Father, and He is doing the will of the Father. **John 5:1-15.** *The healing of a weak man on the Sabbath.* The Son of God came down on earth to show the mercy of the Father to humankind. Bethesda means “house of mercy,” and the Lord Jesus passed by there and showed mercy to a weak man there who was neglected by all for a long time. This man didn’t give up, and the Lord saw his heart of faith and full of hope, which drew the beloved Son of God’s attention to heal him.

บทสรุป ในบทนี้ พวกยิวกล่าวหาพระเยซู และพระเยซูได้ทรงเสนอข้อแก้ตัวเกี่ยวกับทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ได้บอกแก่พวกเขาว่าพระองค์นั้นเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเจ้า และพระองค์กำลังทำตามพระประสงค์ของพระบิดา **ยอห์น 5:1-15** การรักษาผู้ชายที่อ่อนแอในซาบัท พระบุตรของพระเจ้าได้ลงมาบนโลกเพื่อแสดงพระเมตตาแห่งพระบิดาเพื่อมนุษย์ เบธไซดาหมายความว่า “บ้านแห่งพระเมตตา” และพระเยซูเจ้าได้ผ่านไปยังที่นั่นและแสดงพระเมตตาแก่ผู้ชายที่อ่อนแอซึ่งได้ถูกละเลยโดยทุกคนเป็นเวลานาน ผู้ชายคนนี้ได้ไม่ยอมแพ้ และพระเจ้าได้เห็นถึงใจแห่งความศรัทธาและเต็มไปด้วยความหวังของเขา ซึ่งดึงดูดความสนใจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อรักษาเขา

John 5:16-18. *The Jews persecuted Jesus.* The Jews persecuted Jesus because He broke the Sabbath and called God His own Father, making Himself equal to God. But the Sabbath is the day of the Lord, and everyone should do good to one another on Sabbath. And, when Jesus called God, His Father, the Son did not try to be equal to the Father, but He has shown to all that He is just a Son who has come down to bring salvation to humankind.

ยอห์น 5:16-18 ชาวยิวได้ข่มเหงพระเยซู พวกยิวข่มเหงพระเยซูเพราะพระองค์ไม่ได้รักษาซาบัทและเรียกพระเจ้าว่าเป็นพระบิดาของพระองค์ ทำพระองค์เองเสมอกับพระเจ้า แต่ซาบัทคือวันของพระเจ้า และทุกคนควรทำต่อกันและกันในซาบัท และ เมื่อพระเยซูทรงเรียกพระเจ้าว่าเป็นเจ้าว่า พระบิดาของพระองค์ พระบุตรไม่ได้พยายามตีเสมอกับพระบิดา แต่พระองค์ได้แสดงแก่ทุกคนนั้นว่าพระองค์นั้นเพียงพระบุตรผู้ซึ่งได้ลงมาเพื่อนำความรอดแก่มนุษยชาติ

John 5:19-29. *Jesus talks about His authority.* The power between the Father and the Son may be different, but the authority between the Father and Son is the same because in the beloved Son Himself, the Father is there as well; whatever the Father does, the Son will do as well. The Son has spoken out of the Father’s authority that has been given to Him. Also, during the judgment time, the Father gives authority to the Son according to His will.

ยอห์น 5:19-29 พระเยซูพูดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระองค์ พลังระหว่างพระบิดาและพระบุตรอาจแตกต่างกัน แต่สิทธิอำนาจจะหว่างพระบิดาและพระบุตรนั้นเป็นเช่นเดียวกันเพราะในพระบุตรสุดที่รักพระองค์เอง พระบิดาอยู่ในที่นี้ด้วยเช่นกัน อะไรก็ตามที่พระบิดาทำ พระบุตรจะทำด้วยเช่นเดียวกัน พระบุตรได้พูดออกมาด้วยสิทธิอำนาจของพระบิดานั้นที่ได้มอบให้แก่พระองค์ ด้วยกัน ระหว่างการตัดสิน พระบิดาได้ให้สิทธิอำนาจต่อพระบุตรให้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์

John 5:30-47. *Witnesses to Jesus as the Son of God.* The Lord Jesus tells us that the Father Himself has given testimony about the beloved Son of God, and all His testimony is written in the Holy Bible. The Holy Bible is the witness for the beloved Son of God Himself because the Holy Bible tells how the beloved Son of God will be born on earth and die for humans. The Father sent Jesus on earth, and Jesus speaks the Word from the Father. Other witnesses are the truth spoken by John, the messenger, and Moses’ writings.

ยอห์น 5:30-47 พยานพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูเจ้าบอกแก่เราว่าพระบิดาพระองค์เองได้ให้การเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และคำให้การทั้งหมดของพระองค์ได้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คือพยานสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพราะพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกไว้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะเกิดอย่างโรบนโลกและตายสำหรับมนุษย์ พระบิดาได้ส่งพระเยซูมาบนโลก และพระเยซูได้พูดพระคำจากพระบิดา พยานอื่นที่ได้พูดโดยยอห์นนั้นเป็นจริง และคำเขียนของโมเสส

¹ After these was a feast of the Jews; and **Jesus** went up to Jerusalem.

¹ หลังจากสิ่งเหล่านี้ได้เป็นเทศกาลเลี้ยงของพวกเขา และ **พระเยซู** ขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม

Comments 5:1. As the verse has told, after these, the Lord will participate in the feast of the Jews; the purpose of going up to Jerusalem is to let people know that the mercy of God has come down for them now. We are not told here which feast of the Jews this was.

ความเห็น ตามที่ข้อเขียนได้บอก หลังจากสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าจะเข้าร่วมในเทศกาลของพวกเขา จุดประสงค์ของการขึ้นไปเยรูซาเล็มเพื่อให้ประชาชนนั้นได้รู้ว่าพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ลงมาสำหรับพวกเขาในเวลานี้ เราไม่ได้รับการบอกในที่นี้ว่าเป็นงานเทศกาลใดของพวกเขา

² And there is in Jerusalem by the Sheep Gate a pool, called in Hebrew Bethesda, having five porticos.

² และในที่นั้นในเยรูซาเล็มโดยที่สระน้ำประตูแกะ ที่ซึ่งเรียกในฮีบรูว่าเบตไซดา มีท่าเทียบเรือห้าท่า

Comments 5:2. Bethesda means “house of mercy.” The Bible also calls the beloved Son of God merciful. If that pool means mercy, then the God of mercy should be there; that is the main reason.

ความเห็น 5:2 เบตไซดาหมายความว่า “บ้านแห่งพระเมตตา” ด้วยกันพระคัมภีร์เรียกพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแห่งเมตตา ถ้าสระน้ำหมายความว่าเมตตา แล้วพระเจ้าแห่งเมตตาควรจะมีอยู่ที่นั่น นั่นคือเหตุผลหลัก

³ In these were lying a great number of the ailing, blind, lame, withered, < awaiting for the moving of the water >.

³ ในที่นั้นมีฝูงชนจำนวนมากที่ป่วยสิ่งเหล่านี้ ตาบอด ผอมแห้ง เป็นง่อย (รอเพื่อให้น้ำกระเพื่อม)

Comments 5:3. The people that had problems came there and waited to receive mercy, and it turned out to be a tradition; every year, people would travel from all over and come there waiting for the moving of the water.

“awaiting for the moving of the water.” We believe this part of the verse was part of the original manuscript given to John by the Holy Spirit but was not written down further; it was lost.

ความเห็น 5:3 ประชาชนนั้นที่มีปัญหาหมายถึงที่นี้และรอรับเมตตา และมันได้กลายเป็นธรรมเนียม ทุกปี ประชาชนเดินทางมาจากทุกที่มารออยู่ที่นี้สำหรับน้ำกระเพื่อม

“รอเพื่อให้น้ำกระเพื่อม” เราเชื่อว่าส่วนนี้ของข้อเขียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระข้อเขียนดั้งเดิมที่ได้ให้แก่อยห็นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ไม่ได้เขียนลงไว้ต่อไป มันได้หายไป

⁴ < indeed, an angel descended according to fitting times into the pool, and stirred the water; then the first who entered after the stirring of the water was made whole, from what sickness he was held by at that time >.

⁴ (แน่นอน ซูดสวรรค์ลงมาตามเวลาที่เหมาะสมลงในสระ และทำให้น้ำกระเพื่อม แล้วใครก็ตามที่ได้ลงไปก่อนหลังจากน้ำถูกทำให้กระเพื่อมจะได้รับการรักษา จากโรคใดๆก็ตามที่เขามีในเวลานั้นได้หาย)

Comments 5:3-4. Verse 4, in this commentary, we believe was part of the original manuscript given to John by the Holy Spirit but was not written down further; it was lost. Therefore, these statements here from verse 3b to the end of verse 4 are true, and they happened as written.

As the verse has told, the angel's action has happened because of the mercy of the Father Himself. In certain times when people's hearts were at peace, the angel would come down and stir up the water; with the wave of the water, the blessing of the Father has come down, and whoever stepped down first would receive full mercy and be cured of all diseases.

ความเห็น 5:3-4 ข้อเขียน 4 ในความเห็นนี้ เราเชื่อว่าได้เป็นส่วนหนึ่งของพระข้อเขียนดั้งเดิมที่ได้ให้แก่อยห็นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ไม่ได้เขียนลงไว้ต่อไป มันได้หายไป ดังนั้นข้อความเหล่านี้ที่นี้จากข้อเขียน 3 จนถึงข้อเขียน 4 นั้นจริง และพวกเขาได้เกิดขึ้นตามที่เขียน

ตามที่ข้อเขียนได้บอก การกระทำของซูดสวรรค์ได้เกิดขึ้นเพราะพระเมตตาของพระบิดาพระองค์เอง ในเวลาหนึ่ง เมื่อใจของประชาชนมีความสงบสุข ซูดสวรรค์จะลงมาและกระเพื่อมน้ำ ด้วยคลื่นของน้ำ พระพรแห่งพระบิดาได้ลงมา และใครก็ตามที่ได้ลงไปเป็นคนแรกจะได้รับพระพรเต็มและได้รับการรักษาจากโรคทั้งหมด

⁵ And a certain man was there, being thirty and eight years in his weakness.

⁵ และมีชายผู้หนึ่งที่อยู่ในที่นั้น ผู้ซึ่งได้ป่วยมีความอ่อนแอทางสุขภาพอยู่สามสิบแปด

⁶ **Jesus** seeing him lying, and knowing that he has already been a long time, **He** says to him, Do you wish to be healed?

⁶ **พระเยซู** เห็นเขานอนอยู่ และรู้ว่าเขาได้เป็นเช่นนั้นเป็นเวลานานแล้ว **พระองค์** พุดแก่เขาว่า เจ้าต้องการที่จะหายป่วย?

Comments 5:5-6. We all readers can notice; God's beloved Son already knows that this man has been lying for a long time here. Yet, with a heart full of hope, this man wishes the Lord's mercy to heal Him; that is why the Lord asks Him, according to the man's heart itself; this man has been waiting for so long but has not given up faith and hope for healing.

ความเห็น5:5-6 เราผู้อ่านทุกท่านสามารถสังเกตเห็นได้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รู้แล้วว่าผู้ชายคนนี้ได้นอนป่วยเป็นเวลานานแล้ว ถึงอย่างนั้น ด้วยใจเต็มไปด้วยความหวัง ผู้ชายคนนี้ปรารถนาพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อรักษาเขา นั่นคือทำไมพระเจ้าจึงได้ถามเขา ตามที่ใจของผู้ชายเอง ผู้ชายคนนี้ได้รอคอยเป็นเวลานานแล้วแต่ไม่ได้ล้มเลิกต่อความศรัทธาและความหวังสำหรับรับการรักษา

There was a multitude of them who were sick, but the Lord healed this man only. According to our comment, the heart that he has, and by not giving up in faith, has drawn the beloved Son of God's attention because that is the heart of a person that all have neglected, and the mercy of God is for these types of people, the ones that nobody pays attention to. But this person did not give up hope; that is the heart that all people should think about. Do you have that heart when you are without hope in this world?

ที่นั่นมีคนจำนวนมากที่เจ็บป่วย แต่พระเจ้ารักษาชายคนนั้นคนเดียว ตามความเห็นของเรา ใจที่เขามี และไม่ได้ล้มเลิกในศรัทธา ได้ชักนำความสนใจมายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะนั่นคือใจของคนที่ไม่ได้รับความสนใจ และพระเมตตาของพระเจ้าสำหรับคนประเภทนี้ ผู้ที่ไม่มีใครให้ความสนใจด้วย แต่คนนั้นไม่ได้สิ้นหวัง นั่นคือใจของคนนั้นที่คนทุกคนควรจะคิดเกี่ยวกับ คุณมีหัวใจนั้นที่เมื่อคุณไม่มีความหวังในโลกนี้หรือไม่?

Q: Do you want to be healed? Why did the Lord ask this man this question? He was already waiting there. **A:** When the beloved Son of God has asked this man the question, that question will make him think in his heart, he comes to expect to be healed or believes that he will be healed; it is a difference between expecting and believing.

คำถาม คุณต้องการจะได้รับการรักษา? ทำไมพระเจ้าจึงถามชายคนนี้ด้วยคำถามนี้? เขาได้มารออยู่ที่นั่นแล้ว **คำตอบ** เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถามคำถามต่อผู้ชายคนนี้ คำถามนั้นจะทำให้เขาคิดในใจของเขา เขามาโดยคาดหวังว่าจะได้รับการรักษาหรือเชื่อว่าเขานั้นจะได้รับการรักษา มันมีความแตกต่างระหว่างคาดหวังว่าและเชื่อว่า

⁷ The **weak** answered **Him, Sir**, I have no man, in order that when the water is stirred, to put me into the pool; and while I am going, another goes down before me.

⁷ ชายที่ป่วยตอบต่อ **พระองค์ นายท่าน** ข้าพเจ้าไม่มีใคร เมื่อน้ำถูกทำให้กระเพื่อม เพื่อวางข้าพเจ้าลงในสระ และเมื่อข้าพเจ้าจะลงไป คนอื่นได้ลงไปก่อนข้าพเจ้า

Comments 5:7. The man has a conversation with the beloved Son of God and tells Him the truth about what had happened to him when he was waiting to be healed. Also, this tells all readers that always someone else will take advantage of a weak person because everyone thinks of themselves first, and here is an example.

ความเห็น5:7 ผู้ชายได้มีคำสนทนากับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและได้บอกแก่พระองค์ความจริงเกี่ยวกับว่ามีอะไรได้เกิดขึ้นกับเขาเมื่อเขากำลังรอเพื่อได้รับการรักษา ด้วยกัน สิ่งนี้ได้บอกแก่ผู้อ่านทุกท่านนั้นว่าตลอดเวลาคนอื่นจะฉวยโอกาสของคนที่ยืนรอเพราะทุกคนคิดถึงตัวเองก่อน และนี่คือตัวอย่าง

⁸ **Jesus** says to him, Rise up, take up your mat, and walk.

⁸ **พระเยซู** พุดแก่เขาว่า ลุกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า และเดิน

Comments 5:9. The beloved Son of God did not ask him to get up but has ordered him to walk and be well because the beloved Son of God Himself has authority and power to heal everyone; this is a clear example here.

ความเห็น5:9 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้ขอให้เขาลุกขึ้นแต่ได้สั่งให้เขาเดินและหายดีเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองมีสิทธิและอำนาจเพื่อรักษาทุกคน ที่นี่คือตัวอย่างที่ชัดเจน

⁹ And **immediately**, the man **became healthy** and took up his **mat** and walked. Now it was Sabbath on that day.

⁹ และในทันใด เขาได้รับการรักษาและยกที่นอนของเขาขึ้นและเดิน วันนั้นมันเป็นวันสะบาโต

Comments 5:9. Every reader should think at this point, the sick who did not walk but now suddenly walks and carries his own mat as well; the strength he has is from the beloved Son of God Himself, and this is the Lord's love and mercy shown here.

ความเห็น5:9 ผู้อ่านทุกท่านควรคิดถึงจุดนี้ คนป่วยไม่ได้เดินแต่ทันใดเดินและแบกที่นอนของเขาด้วย กำลังที่เขาขึ้นมาจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง และนี่คือความรักและเมตตาของพระเจ้าที่ได้แสดงออกมาในที่นี้

Q: How did this man go from place to place? **A:** In that time, when he begs for money, some portion of that money will be a payment for someone to carry him.

คำถาม ผู้ชายคนนี้ไปยังที่หนึ่งจากอีกที่หนึ่งได้อย่างไร? **คำตอบ** ในเวลานั้นเมื่อเขาขอทานเพื่อเงิน บางส่วนของเงินนั้นจะใช้เป็นจ้างสำหรับบางคนเพื่อแบกเขา

Q: Why didn't the man ask the Lord who He was or say thank you? **A:** Because it was just in his heart that acknowledgment that the pool he was by gave him this healing.

คำถาม ทำไมผู้ชายไม่ได้ถามพระเจ้าว่าพระองค์คือใครหรือกล่าวขอบคุณ? **คำตอบ** เพราะมันเป็นเพียงส่วนในใจของเขาที่ได้ออมรับว่าสระน้ำนั้นได้ให้การรักษาแก่เขา

¹⁰ Therefore the Jews said to the man that was healed, It is Sabbath, and it is not lawful for you to take up the mat.

¹⁰ ดังนั้นพวกยิวพูดแก่เขาที่ได้รับการรักษาว่า มันเป็นวันสะบาโต และมันเป็นการไม่ถูกต้องตามกฎหมายสำหรับเจ้าจะแบกที่นอนของเจ้า

Comments 5:10. His own people have forgotten the meaning of the day; the Sabbath day is the day for showing mercy, and the man received mercy and carried his mat; this had nothing against the law; that is why the beloved Son of God had come to complete the law.

ความเห็น5:10 ประชาชนของพระองค์ได้ลืมความหมายของวัน วันสะบาโตคือวันสำหรับแสดงความเมตตา และผู้ชายได้รับเมตตาและแบกที่นอนของเขา สิ่งนี้ไม่มีอะไรที่ต่อต้านกฎ นั่นคือทำไมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาเพื่อให้งานสมบูรณ์

¹¹ But he answered them, **The One** having made me healthy, that **One** said to me, Take up your mat, and walk.

¹¹ แต่เขาตอบแก่พวกเขาว่า **พระองค์** ที่รักษาข้าพเจ้า **พระองค์** นั้นได้บอกแก่ข้าพเจ้า ยกที่นอนของเจ้า และเดิน

Comments 5:11. The man has told all that happened to him; fear has made him talk. Even though he could not do things by the law, but the joy of being healed, and being like normal people, made him forget everything else.

ความเห็น5:11 ผู้ชายได้บอกทั้งหมดนั้นที่ได้เกิดขึ้นกับเขา ความกลัวทำให้เขาพูด ถึงแม้ว่าเขาไม่สามารถทำอะไรโดยกฎ แต่ความสุขที่ได้รับการรักษา และเป็นเหมือนคนธรรมดา ทำให้เขาลืมทุกอย่าง

¹² Then they questioned him, Who is the **Man** having said to you, Take up your mat and walk?

¹² แล้วพวกเขาถามเขาว่า ใครคือ **ผู้ชาย** ผู้ที่บอกแก่เจ้า ยกที่นอนของเจ้าและเดิน?

¹³ Now he that was healed **did not know** who it is, for **Jesus** withdrew; a crowd being in the place.

¹³ เวลานี้เขาที่ได้รับรักษาไม่รู้ว่ามันเป็นใคร เพราะ **พระเยซู** ได้ออกไปแล้ว มีฝูงชนอยู่ในที่นั้น

Comments 5:12-13. We can notice that the beloved Son of God did not come on earth to be famous for doing good to someone but came to show mercy to the needy. By moving away from the person, He had shown that the real purpose of healing this person was to show mercy to the unwanted people.

ความเห็น5:12-13 เราสามารถได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้มาบนโลกเพื่อมีชื่อเสียงสำหรับทำดีแก่บางคนแต่มาเพื่อแสดงพระเมตตาแก่ผู้ที่มีความต้องการ โดยการย้ายออกจากตัวบุคคล พระองค์นั้นได้แสดงถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของการรักษาคนนั้นว่าคือเพื่อแสดงพระเมตตาต่อคนที่ไม่มีใครต้องการ

¹⁴ After these, **Jesus** finds him in the temple and says to him, **Look, you have become whole; sin no more, that not something worse to you happens.**

¹⁴ หลังจากนั้น **พระเยซู** พบเขาในพระวิหารและพูดแก่เขาว่า ดูเถิด เจ้าได้รับการรักษา อย่าทำบาปอีก ไม่อย่างนั้นแล้วบางสิ่งที่ย่ำแย่กว่านี้จะเกิดกับเจ้า

Comments 5:14. “sin no more”; This command “sin no more”, given by the Lord, refers to sin against the Trinity of God.

When the beloved Son of God met him in the temple, He also told the man that his sickness was not from cursing, but it could re-occur again if he did not keep himself clean, which is why he gave the warning "sin no more." All readers afterward should think as well about what this warning would be for themselves. In the old time, when bad things happened, people thought that someone had cursed someone to get sick, but the cursing of humans has no power; the sickness in the body appears from sin, either due to sinful action or sin in the heart.

ความเห็น 5:14 “อย่าทำบาปอีก” คำสั่งนี้ “อย่าทำบาปอีก” ให้โดยพระเจ้า พาดพิงถึงบาปต่อต้านความเป็นสามของพระเจ้า

เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพบเขาในพระวิหาร ด้วยกันพระองค์ได้บอกเขาว่าความเจ็บป่วยของเขานั้นไม่ได้มาจากถูกสาป แต่มันอาจเกิดขึ้นได้อีกถ้าเขาไม่เก็บตัวเขาเองให้สะอาด ซึ่งคือทำให้เขาได้รับคำเตือน “อย่าทำบาปอีก” หลังจากนั้นผู้อ่านทุกท่านควรจะคิดด้วยเช่นกันเกี่ยวกับคำเตือนนี้อาจจะสำหรับตัวพวกเขาเอง ในอดีต เมื่อสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น คนได้คิดว่ามีบางคนได้สาปบางคนให้เจ็บป่วย แต่การสาปของมนุษย์ไม่มีอำนาจ ความเจ็บป่วยในร่างเกิดขึ้นจากบาป ไม่ว่าจะบาปจากการกระทำหรือบาปในใจ

Q: How does this healing and this command, “sin no more, that not something worse to you happens,” applies to us as Christians today?

คำถาม การรักษานี้และคำสั่งนี้เป็นอย่างไร “อย่าทำบาปอีก ไม่อย่างนั้นแล้วสิ่งที่ย่ำแย่กว่านี้จะเกิดกับเจ้า ” ที่จะทำให้กับเราผู้เป็นคริสตเตียนทุกวันนี้?

A: It is good that all readers should read and pay attention as well, do not take the command of the beloved Son of God lightly. When people sin, they think that nothing wrong happens to them, but they forget about their soul, and that sin will condemn their own soul to suffer; not that someone else harms them, but their own action and mind lead their own soul in torment; and in this world itself, the person that commits sin cannot find the deep peace of the mind, until they come and admit to the Lord, and ask forgiveness by the help of the beloved Son of God. Therefore, all Christians should learn this verse and keep it in their hearts; this is a commandment of the beloved Son of God, straight to all humans, not just to this person or in the past alone, but in the future until the judgment day comes.

คำตอบ มันเป็นเรื่องดีที่ผู้อ่านทุกท่านควรอ่านและให้ความสนใจด้วยเช่นกัน อย่าได้ถือว่าการสั่งของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพียงผิวเผิน เมื่อประชาชนทำบาป พวกเขาคิดว่าไม่มีอะไรแย่เกิดขึ้นกับพวกเขา แต่พวกเขาได้ลืมเกี่ยวกับจิตวิญญาณของพวกเขา และบาปนั้นจะปรักปรำจิตวิญญาณของพวกเขาให้ทุกข์ทรมาน ไม่ใช่คนอื่นทำร้ายพวกเขา แต่การกระทำของพวกเขาและความคิดได้นำจิตวิญญาณของพวกเขาเข้าในความทรมาน และในโลกนี้มันเอง ผู้ที่ได้ทำบาปไม่สามารถหาพบความสุขสงบสักภายใน จนกระทั่งพวกเขาจะมาและยอมรับต่อพระเจ้า และอ้อนวอนขอการอภัยโทษโดยความช่วยเหลือของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังนั้น คริสตเตียนทุกคนควรเรียนข้อเขียนนี้และเก็บไว้ในใจของพวกเขา คำสั่งนี้ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ตรงยังมนุษย์ทั้งหมด ไม่ใช่เพียงคนนี้หรือเพียงในอดีต แต่ในอนาคตจนกระทั่งวันพิพากษามาถึง

In this verse, in this case, both the soul and physical will suffer if this person has disobeyed the commandment because this commandment has been given straight from the mouth of the beloved Son of God Himself.

If a person is a true believer, this commandment applies directly as for this person here in this verse with the same warnings. True believers will not commit the blasphemy sin against the Trinity of God; if that person is a true believer, this commandment needs to be followed until the last minute of life on earth. When the Lord speaks into the heart of a person about a sin is the same as He spoke to this man.

ในข้อเขียนนี้ จิตวิญญาณและร่างทั้งสองจะทุกข์ทรมานถ้าคนนี้ไม่เชื่อฟังพระคำสั่งเพราะพระคำสั่งนี้ได้ให้โดยตรงจากปากของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

ถ้าคนเป็นผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงจะไม่ทำการลบหลู่ต่อความเป็นสามของพระเจ้า ถ้าคนนั้นคือผู้มีความเชื่อที่แท้จริง คำสั่งนี้ต้องติดตามจนกระทั่งวินาทีสุดท้ายของชีวิตบนโลก เมื่อพระเจ้าพูดเข้าสู่ใจของคนเกี่ยวกับบาปนั้นเป็นเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้พูดกับชายคนนี้

¹⁵ The man went away and **announced** to the Jews that it is **Jesus** who made him **healthy**.

¹⁵ ชายคนนี้จากไป และบอกแก่พวกยิวว่ามันคือ **พระเยซู** คือผู้ที่ได้รักษาเขา

Comments 5:15. Most people do think that the man's action is wrong, but no one understands the situation at that time; he lived in fear all his life; when he got well, all he wanted was to tell who had helped him to get well; he did this with his heart full of appreciation for the action the beloved Son of God has shown to him. The mercy he has received made him want to tell everyone about the One who had that mercy for a man like him.

“It is Jesus”; When the beloved Son of God met him in the temple, it was when the man realized who had helped him to be well. The intention of telling people who helped him had moved him in his heart that he should go and tell the leaders as well, who was the Man that enabled him to be healthy, and they all can recognize the mercy and love of this Man that helped him, and also, he realized now that it was not the pool’s power that healed him, but he was healed by the Lord Jesus’ authority.

ความเห็น 5:15 คนส่วนใหญ่คิดว่าการกระทำของคนนี้นั้นผิด แต่ไม่มีใครเข้าใจสถานการณ์ในขณะนั้น เขาได้อยู่ในความกลัวตลอดชีวิตของเขา ทั้งหมดที่เขาต้องการคือบอกว่าใครที่ได้ช่วยให้เขาหายดี เขาทำเช่นนี้ด้วยใจที่เต็มไปด้วยความขอบพระคุณสำหรับสิ่งที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้แสดงต่อเขา พระเมตตาที่เขาได้รับทำให้เขาต้องการที่จะบอกทุกๆคนถึงพระผู้ทรงให้มีพระเมตตาสำหรับคนอย่างเขา

“มันคือพระเยซู” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พบเขาในพระวิหาร มันได้เป็นเวลาที่เขาได้ตระหนักว่าใครที่ได้ช่วยให้เขาหายดี จุดประสงค์ที่บอกประชาชนว่าใครที่ได้ช่วยให้เขาหายดีทำให้ภายในใจของเขานั้นว่าเขาควรจะไปและบอกแก่เหล่าผู้นำด้วยเช่นกัน ใครคือผู้ชายนั้นที่สามารถทำให้เขาหายดี และพวกเขาทั้งหมดสามารถรู้ได้ถึงพระเมตตาและความรักของผู้ชายคนนั้นที่ได้ช่วยให้เขาหายดี และด้วยกัน เขาได้ตระหนักแล้วในเวลาอันสั้นว่ามันไม่ใช่สระน้ำที่ได้รักษาเขา แต่เขาได้รับการรักษาโดยสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้า

¹⁶ And because of this, the Jews were persecuting **Jesus** because **He** did these on Sabbath.

¹⁶ และเพราะด้วยเหตุนี้ พวกยิวจึงข่มเหง **พระเยซู** เพราะ **พระองค์** ได้ทำสิ่งเหล่านี้ในวันสะบาโต

Comments 5:16. The Sabbath has been taught for a long time before; before the Jews were a nation, and in the end, it became a tradition, no work was allowed entirely on the day of the Sabbath, which is not what the Lord has taught humans to do. The Sabbath is a day of the Lord, and everyone should love each other and respect one another, but first, on the Sabbath should do all things for the Lord; even when you do good to someone, do it with the purpose of glorifying the Lord, and that is the Sabbath the Lord has been teaching to all.

ความเห็น 5:16 สะบาโตได้มีสอนมาก่อนเป็นเวลานาน ก่อนที่พวกยิวได้เป็นชนชาติ และในที่สุด มันกลายเป็นประเพณี ไม่มีงานนั้นที่อนุญาตให้ทำตลอดทั้งวันสะบาโต ซึ่งไม่ใช่อะไรที่พระเจ้าได้สอนให้มนุษย์ทำ สะบาโตคือวันของพระเจ้า และทุกคนควรจะรักกันและกัน แต่สิ่งแรก บนสะบาโตทำทุกอย่างสำหรับพระเจ้า แม้ว่าเมื่อคุณทำดีแก่บางคน ทำมันด้วยจุดประสงค์ของบูชาพระเจ้า และนั่นคือสะบาโตที่พระเจ้าได้สอนแก่ทุกคน

[Remember the Sabbath day, to keep it holy. Six days you shall labor and do all your work, but the seventh day is a sabbath of the LORD your God; in it you shall not do any work, you or your son or your daughter, your male or your female servant or your cattle or your sojourner who stays with you. For in six days the LORD made the heavens and the earth, the sea and all that is in them, and rested on the seventh day; therefore, the LORD blessed the sabbath day and made it holy. (NASB, Exodus 20:8-11)]

(จำวันสะบาโต เก็บมันบริสุทธิ์ หกวันคุณควรทำงานและทำงานทั้งหมดของคุณ แต่วันที่เจ็ดคือสะบาโตของพระเยโฮวาห์ผู้คือพระเจ้าของคุณ ในมันคุณจะไม่ทำงานใดๆ คุณหรือบุตรชายของคุณหรือบุตรสาวของคุณ ทาสผู้ชายของคุณหรือทาสผู้หญิงของคุณหรือวัวของคุณหรือคนสัญจรผู้ซึ่งอยู่กับคุณ เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างสวรรค์และโลก ทะเลและสิ่งนั้นทั้งหมดในมัน และหยุดพักม่อนในวันที่เจ็ด ดังนั้น พระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรวันสะบาโตและทำให้ศักดิ์สิทธิ์ (อพยพ20:8-11)

“you shall not do any work;” The work in this place is work that you do to earn a living, but it does not relate to the work you do for surviving. So, for example, you still need to eat and cook food which is not the work discussed in this commandment; but if you go out and make money to buy food, that becomes the work that is spoken about in this commandment. So, look at the purpose of doing work; if you do work in the day of the Lord according to glorifying the Lord, that is a different kind of work, it is not work for a living, but work for glorifying, and that is the difference between the work on the Lord’s day.

“คุณจะไม่ทำงานใดๆ” งานในที่นี้คืองานที่คุณทำเพื่อได้เงินไว้ใช้ แต่มันไม่เกี่ยวกับงานที่คุณทำเพื่อเลี้ยงชีพ ดังนั้น สำหรับตัวอย่าง คุณยังคงต้องกินและทำอาหารซึ่งไม่ใช่งานที่พูดถึงในคำสั่งนี้ แต่ถ้าคุณออกไปและหาเงินเพื่อซื้ออาหาร มันกลายเป็นงานนั้นที่ได้พูดเกี่ยวกับในคำสั่งนี้ ดังนั้น มองที่

จุดประสงค์ของงานที่ทำ ถ้าคุณทำงานของพระเยซูคริสต์เพื่อเคารพบูชาพระเยซูคริสต์ นั่นคือความแตกต่างของชนิดของงาน มันไม่ใช่สำหรับเลี้ยงชีพ แต่งานสำหรับเคารพบูชา และนั่นคือความแตกต่างระหว่างงานในวันของพระเยซูคริสต์

Q: "For in six days the LORD made the heavens and the earth, the sea and all that is in them, and rested on the seventh day." The Lord does not do work for a living, so how does this apply to our work for living on the Sabbath comment?

คำถาม “เพราะในหกวันพระเยซูคริสต์สร้างสวรรค์และโลก ทะเลและทุกสิ่งในพวกมัน และพักผ่อนในวันที่เจ็ด” พระเยซูคริสต์ไม่ได้ทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ ดังนั้นแล้วจะใช้ข้อนี้กับการทำงานเพื่อเลี้ยงชีพของเราอย่างไรในความเห็นของสะบาโต?

A: In this verse, the meaning refers to the Father when He was done the work of creation. The Father has returned to heaven, but He still sends His angels to look over all living things and make sure that all things, according to His creation, have stayed well and no harm comes upon them.

คำตอบ ในข้อเขียนนี้ กล่าวหมายถึงพระบิดาเมื่อพระองค์ได้ทรงทำงานของการสร้างเสร็จ พระบิดาได้กลับสู่สวรรค์ แต่พระองค์ยังคงส่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์เพื่อดูแลเหล่าสิ่งมีชีวิตและรับรองว่าทุกสิ่งเป็น ตามที่พระองค์ทรงสร้าง อยู่ดีไม่มีอันตรายมายังพวกเขา

¹⁷ Now **Jesus** answered them, **My Father** is working until now, and **I** am working.

¹⁷ เวลานั้น **พระเยซู** ตอบแก่พวกเขาว่า **พระบิดาของเรา** ได้ทำงานแม้ว่าจนกระทั่งขณะนี้ และ **เรา** ได้ทำงาน

Comments 5:17. According to the verse itself, God the Father is working, He never stops working yet, and the beloved Son of God is also working in each moment. The Father and the Son work together in all things, and They never stop doing work.

The Sabbath is the Lord's day, not only for working but for blessing; everybody needs blessings each day; so, if you do not need blessings at any moment, you can expect that the Lord is not working all the time.

ความเห็น 5:17 เนื่องด้วยข้อเขียนมันเอง พระบิดาเจ้ากำลังทำงาน พระองค์ยังไม่ได้หยุดงาน และด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังคงทำงานอยู่ตลอดเวลา พระบิดาและพระบุตรทำงานด้วยกันในทุกสิ่ง และพวกท่านไม่เคยหยุดทำงาน

สะบาโตคือวันของพระเจ้า เพียงไม่ทำงานเท่านั้นแต่สำหรับพระพร ทุกคนต้องการพระพรทุกวัน ดังนั้น ถ้าคุณไม่ต้องการพระพรในเวลาใด คุณสามารถคาดหวังว่าพระเจ้าไม่ทำงานตลอดเวลา

¹⁸ **Because of this, therefore, the Jews sought the more to kill Him** because **He did not only break the Sabbath but also called God His own Father, making Himself equal to God.**

¹⁸ เพราะด้วยเหตุนี้ ดังนั้น พวกยิวจึงหาโอกาสมากขึ้นเพื่อที่จะได้ฆ่า **พระองค์** เพราะ **พระองค์** ไม่เพียงผิดกฎสะบาโตแต่ด้วยกันเรียก **พระผู้เป็นเจ้า** ว่า **พระองค์ท่าน** เป็น **พระบิดาของพระองค์** ยก **พระองค์เอง** ขึ้นเสมอกับ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 5:18. The Jews sought to kill the beloved Son of God, and they used the term Sabbath as a reason, which they themselves don't really understand what it means; they have practiced Sabbath tradition, but they never tried to understand what Sabbath means.

ความเห็น 5:18 พวกยิวหาโอกาสที่จะฆ่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาใช้คำว่าสะบาโตเป็นเหตุผล ซึ่งพวกเขาพวกเขาเองจริงแล้วไม่เข้าใจว่ามันหมายความว่าอะไร พวกเขาได้ทำประเพณีของสะบาโต แต่พวกเขาไม่เคยพยายามที่จะเข้าใจว่าสะบาโตมีความหมายว่าอะไร

“... but also called God His own Father, making Himself equal to God.” When Jesus called God, Father, the Son did not try to be equal to the Father, but He has shown to all that He is just a Son who has come down to humans and not only stayed up in heaven watching humans; He already has made Himself low by being human for them, and this is the reason, that they use to justify not to accept the beloved Son of God.

“...แต่ด้วยกันเรียกพระผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์ท่านเป็นพระบิดาของพระองค์ ยกพระองค์เอง ขึ้นเสมอกับพระผู้เป็นเจ้า” เมื่อพระเยซูทรงเรียกพระผู้เป็นเจ้า พระบิดา พระบุตรไม่ได้พยายามตีเสมอกับพระบิดา แต่พระองค์ได้แสดงว่าพระองค์นั้นเป็นเพียงพระบุตรผู้ซึ่งลงมายังมนุษย์และไม่ได้เพียงอยู่บนสวรรค์เฝ้ามองมนุษย์ พระองค์ได้ทรงทำตัวของพระองค์เองให้ต่ำลงโดยเป็นมนุษย์สำหรับพวกเขา และนี่คือเหตุผล ที่พวกเขานั้นใช้เพื่อเป็นเหตุผลไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

¹⁹ **Jesus** therefore answered and said to them, **Truly, truly, I say to you, The Son** can do nothing of **Himself**, but **only what He sees the Father** doing; for **whatever the Father** does, these the **Son** also does likewise.

¹⁹ ดังนั้น **พระเยซู** ได้ตอบแก่พวกเขาและพูดว่า แท้จริงแล้ว แท้จริงแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้า **พระบุตร** ไม่สามารถทำสิ่งใดโดย **พระองค์เอง** แต่เพียงอะไรก็ตามที่ **พระองค์** ได้เห็น **พระบิดา** ได้ทำ เพราะอะไรก็ตามที่ **พระบิดา** ได้ทำ สิ่งนี้ **พระบุตร** ด้วยกันได้ทำ

Comments 5:19. Here is the proof that Jesus never lifted Himself to be equal with the Father. He has told all humans clearly; God's beloved Son does nothing of Himself but always does what the Father does, showing to all humans that He is a beloved Son who still follows God the Father Himself. Therefore, the accusation humans have made has no truth in it.

The Trinity is the term for three in One, three Gods, but all in One with the Father, and the Father Himself is the One who makes decisions in all; this also supports that God's beloved Son has never lifted Himself to be equal with the Father.

ความเห็น 5:19 นี่คือข้อพิสูจน์ที่ว่าพระเยซูไม่เคยยกตัวของพระองค์เองเป็นเสมอกับพระบิดา พระองค์ได้บอกแก่นมนุษย์ทั้งหมดอย่างชัดเจน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใดของพระองค์เองแต่ตลอดเวลาทำอะไรที่พระบิดาทำ แสดงแก่นมนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักผู้ซึ่งยังคงติดตามพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง ดังนั้น ข้อกล่าวหาที่มนุษย์ได้ทำไม่มีความจริงในมัน

ความเป็นสามเป็นคำกล่าวสำหรับสามในหนึ่ง สามพระผู้เป็นเจ้า แต่ทั้งหมดในหนึ่งกับพระบิดา และพระบิดาพระองค์เองคือผู้หนึ่งซึ่งตัดสิ้นใจทุกอย่าง นี่ด้วยกันสนับสนุนนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่เคยยกพระองค์เองขึ้นเสมอกับพระบิดา

²⁰ For the **Father** loves the **Son**, and shows **Him** all that **He** does; and greater works than these will **He** show **Him**, that you may marvel.

²⁰ เพราะ **พระบิดา** รัก **พระบุตร** และได้แสดงให้เห็น **พระองค์** เห็นทุกสิ่งที่ **พระองค์ท่าน** ได้ทำ และงานยิ่งใหญ่กว่านี้ **พระองค์ท่าน** จะแสดงให้เห็นแก่ **พระองค์** เพื่อเจ้าจะได้ประหลาดใจ

Comments 5:20. As the verse tells here, the beloved Son of God does only what the Father shows Him. The beloved Son of God, as God, but does only what the Father does; the obedient Son, that what the beloved Son is.

ความเห็น 5:20 ตามที่ข้อเขียนได้บอกในที่นี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพียงทำอะไรที่พระบิดาได้แสดงต่อพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คือพระผู้เป็นเจ้า แต่ทำอะไรเพียงที่พระบิดาทำ พระบุตรที่เชื่อฟัง นั่นคืออะไรที่พระบุตรสุดที่รักเป็น

²¹ For just as the **Father** raises up the dead and gives life, even so the **Son** also gives life to whom **He** wills.

²¹ เพราะดังที่ **พระบิดา** ปลุกคนตายและให้ชีวิตแก่พวกเขา ถึงอย่างนั้นด้วยกันด้วยกัน **พระบุตร** ได้ให้ชีวิตแก่ใครก็ตามที่ **พระองค์** ต้องการ

Comments 5:21. As the verse tells, the Father gives life to whomever He wills, but the beloved Son also will give life to whom He pleases; the power may be different, but the authority between the Father and Son is the same because in the beloved Son Himself, the Father is there as well; whatever the Father does, the Son will do as well.

ความเห็น 5:21 ตามที่ข้อเขียนบอก พระบิดาให้ชีวิตแก่ใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์ แต่ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักจะให้ชีวิตต่อใครที่พระองค์ปรารถนา อำนาจอาจแตกต่าง แต่สิทธิอำนาจระหว่างพระบิดาและพระบุตรนั้นเป็นเช่นเดียวกันเพราะในพระบุตรสุดที่รักพระองค์เอง พระบิดาอยู่ในที่นั้นด้วยเช่นเดียวกัน อะไรก็ตามที่พระบิดาทำ พระบุตรจะทำด้วยเช่นเดียวกัน

“For just as the Father raises up the dead and gives life.” In this portion of Scripture itself, we as believers must think, from the beginning, the Father had given life to the first man when He created the man, and also, in the end, the Father will take the last man's life. However, nothing that the Father created can disappear, the last man the Father will take it, but this is not the dead point; as the verse has told as well, the Father raises up the dead; when all humans are gone, the Father Himself will raise the dead ones up, as a beginning again, that is why the verse has told that He raises up the dead and gives them life.

“เพราะดังที่พระบิดาปลุกคนตายและให้ชีวิตแก่พวกเขา” ในส่วนนี้ของพระคำเขียนมันเอง เราผู้มีความเชื่อต้องคิด จากเริ่มต้น พระบิดาให้ชีวิตแก่ผู้ชายคนแรกเมื่อพระองค์ทรงสร้างเขา และด้วยกัน ในบั้นปลาย พระบิดาจะเอาชีวิตของผู้ชายคนสุดท้าย อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดที่พระบิดาได้ทรงสร้างจะสูญหายไป ผู้ชายคนสุดท้ายที่พระบิดาจะเอาชีวิตมันไป แต่ไม่ใช่จุดตาย ตามที่ข้อเขียนได้บอกเช่นเดียวกัน พระบิดาปลุกคนตาย เมื่อมนุษย์ทั้งหมดได้จากไป พระบิดาพระองค์เองจะปลุกคนตายขึ้นมา และเริ่มต้นอีก นั่นคือทำไมข้อเขียนจึงได้บอกว่าพระองค์ปลุกคนตายและให้ชีวิตแก่พวกเขา

“even so the Son also gives life to whom He wills.” This part refers to the period before the end time coming; the chosen ones that have given their lives in a special way only to the beloved Son of God, when those persons die, the beloved Son of God will give life to those ones, according to His own will as well.

“ถึงอย่างนั้นด้วยกันด้วยกันพระบุตรได้ให้ชีวิตแก่ใครก็ตามที่พระองค์ต้องการ” ในส่วนนี้กล่าวถึงช่วงเวลาอันวันสุดท้ายจะมาถึง ผู้ที่ได้รับเลือกสรรนั้นจะให้ชีวิตของพวกเขาในทางพิเศษเพียงเพื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เมื่อพวกนี้ตายพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะให้ชีวิตแก่พวกนี้ ตามความปรารถนาของพระองค์เช่นเดียวกัน

²² For neither the **Father** judges anyone but has given all judgment to the **Son**;

²² สำหรับทั้ง **พระบิดา** ไม่ได้พิพากษาผู้ใดแต่ให้การตัดสินใจแก่ทุกอย่างต่อ **พระบุตร**

Comments 5:22. The beloved Son of God has the authority in judgment according to the Father’s will Himself; the Father will give that authority to the Son. Because the Father and the Son are One, when the judgment time comes, the Son will be the one that talks, but the decision will still be from both the Father and the Son together; only the Son will be at the front who announces the decision.

ความเห็น 5:22 พระบุตรสุดที่รักของเจ้ามีอำนาจในการพิพากษาตามพระประสงค์ของพระบิดาพระองค์เอง พระบิดาจะให้อำนาจต่อพระบุตร เพราะพระบิดาและพระบุตรนั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อวันพิพากษามาถึง พระบุตรนั้นจะเป็นผู้พูด แต่การตัดสินจะยังคงมาจากทั้งสองพระบิดาและพระบุตรด้วยกัน เพียงว่าพระบุตรจะอยู่เบื้องหน้าเพื่อประกาศคำตัดสิน

²³ in order that all may honor the **Son**, even as they honor the **Father**. Who does not honor the **Son** does not honor the **Father** that sent **Him**.

²³ เพื่อให้ทุกคนทั้งหมดที่ถวายพระเกียรติต่อ **พระบุตร** ด้วยกันพวกเขาได้ถวายพระเกียรติต่อ **พระบิดา** ผู้ที่ไม่ถวายพระเกียรติต่อ **พระบุตร** ไม่ได้ถวายพระเกียรติต่อ **พระบิดา** ที่ได้ส่ง **พระองค์**

Comments 5:22-23. These verses are talking about the end time events.

“in order that all may honor the Son”; all here includes all heavenly hosts as well.

ความเห็น 5:22-23 ข้อเขียนเหล่านี้พูดเกี่ยวกับเหตุการณ์สิ้นสุด

“เพื่อให้ทุกคนทั้งหมดที่ถวายพระเกียรติต่อพระบุตร” ทั้งหมดในที่นี้รวมทั้งเหล่าทูตสวรรค์ด้วยเช่นเดียวกัน

²⁴ Truly, truly, I say to you, the one that hears **My** word, and believes **Him** that sent **Me**, has eternal life, and comes not into judgment, but has passed out of death into life.

²⁴ แท้จริง แท้จริง **เรา** บอกแก่ท่าน ผู้ที่ได้ฟังพระคำ **ของเรา** และเชื่อใน **พระองค์ท่าน** ที่ได้ส่ง **เรา** ได้มีชีวิตนิรันดร์ และไม่มาสู่การพิพากษา แต่ผ่านจากความตายเข้าสู่ชีวิต

Comments 5:24. “the one that hears My word, and believes Him that sent Me, has eternal life ...”; According to the verse, all Christians who believe should think that "My word" here is not the word of the beloved Son Himself, but all that He spoke is from the Father; the true believer will hear the Father's word and believe. When the beloved Son of God has said that the Father sent Him, that also has told all that what the beloved Son of God has spoken everyone should think seriously and that He did not speak out of His own authority, but spoke out of the Father’s authority that has been given to Him. If you hear the Father's word, you will also believe the One He has sent because the One He has sent has not spoken out of His own word but out of the One who sent Him word Himself.

ความเห็น 5:24 “ผู้ที่ได้ฟังพระคำของเรา และเชื่อในพระองค์ท่านที่ได้ส่งเราได้มีชีวิตนิรันดร์ ...” ตามข้อเขียน คริสต์เตียนทั้งหมดนั้นผู้ซึ่งเชื่อควรจะคิด “พระคำของเรา” ในที่นี้ไม่ใช่พระคำของพระบุตรสุดที่รักพระองค์เอง แต่ทั้งหมดนั้นที่พระองค์ได้พูดมาจากพระบิดา ผู้มีความเชื่อที่แท้จริงจะได้ยินคำของพระบิดาและเชื่อ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดว่าพระบิดานั้นได้ส่งพระองค์มา นั้นด้วยกันได้บอกทั้งหมดว่าอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดทุกคนควรคิดอย่างจริงจังและนั่นว่าพระองค์ไม่ได้พูดออกมาด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์เอง แต่พูดออกมาด้วยสิทธิอำนาจของพระบิดาที่ได้ให้แก่พระองค์ ถ้าคุณได้ยินคำของพระบิดา คุณด้วยกันจะเชื่อในพระองค์ท่านที่พระองค์ได้ส่งมาเพราะพระองค์ท่านที่ได้ส่งมาไม่ได้พูดจากคำของพระองค์เองแต่ออกจากพระองค์ท่านที่ได้ส่งพระองค์คำของพระองค์เอง

²⁵ Truly, truly, I say to you, The hour is coming and now is, when the dead will hear the voice of the **Son of God**; and those having heard will live.

²⁵ แท้จริง แท้จริง **เรา** บอกแก่ท่าน เวลาได้มาถึงและในเวลานี้ เมื่อผู้ตายจะได้ยินเสียงของ **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า** และพวกที่ได้ยินจะมีชีวิต

Comments 5:25. When the verse has told the hour is coming, it tells about the time that the beloved Son of God will give His life for all humans. During that time, He will go and speak to those that have died in faith in God Almighty but did not have a chance yet to know the beloved Son of God Himself. Because they all have already knowledge about the Father, He has gone there and told them there is still a chance for all to be saved if they only believe in the beloved Son of God now. Because by the Father's will Himself, all that will have life for eternity must believe in the beloved Son of God as well, and that is why the beloved Son has gone to the death realm to tell them about Himself. Including to those that did not believe, but those that deep in their hearts, have that feeling that all things did not come by themselves, but someone has created them, these have already the link to the faith itself. When they have that thought that someone has created all things, that already has shown the first step of faith in them; these are not the same as those who did not care who created them; those that did not care have lost their own chance to be saved.

ความเห็น 5:25 เมื่อข้อเขียนได้บอกว่าเวลาได้มาถึง นั้นมันบอกเกี่ยวกับเวลานั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะให้ชีวิตของพระองค์สำหรับมนุษย์ทั้งหมด เวลานั้น พระองค์จะไปและพูดกับพวกนั้นที่ได้ตายในความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดแต่ยังไม่ได้มีโอกาสรู้จักพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง เพราะพวกเขาทั้งหมดได้มีความรู้แล้วเกี่ยวกับพระบิดา พระองค์ได้ไปที่นั่นและบอกพวกเขาว่ายังมีโอกาสได้รอดถ้าพวกเขาเพียงเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในเวลานี้ เพราะด้วยความประสงค์ของพระบิดาพระองค์เอง ว่าทุกคนที่จะมีชีวิตนั้นมันต้องเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน และนั่นคือทำไมพระบุตรสุดที่รักได้ลงไปยังที่ของคนตายเพื่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระองค์เอง รวมทั้งพวกนั้นที่ยังไม่มีความเชื่อ แต่พวกนั้นที่ส่วนลึกของใจของพวกเขา มีความรู้สึกทุกอย่างไม่ได้เกิดขึ้นโดยตนเอง แต่มีผู้ได้สร้างพวกเขา พวกนี้ได้เชื่อมโยงต่อความศรัทธามั่นใจ เมื่อพวกเขามีความคิดนั้นว่ามีบางคนที่ได้สร้างทุกอย่าง นั่นได้แสดงถึงขั้นแรกของความศรัทธาในพวกเขา พวกนี้ไม่เหมือนกับพวกนั้นที่ไม่สนใจว่าใครได้สร้างพวกเขา พวกนั้นที่ไม่ได้สนใจได้เสียโอกาสเพื่อได้รอด

“when the dead will hear the voice of the Son of God.” Now He talks here about the dead; the dead will hear the voice of the Son of God. Here it is a difference between the dead and those living on earth; on this earth, He always calls Himself the Son of Man.

“เมื่อผู้ตายจะได้ยินเสียงของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า” เวลานั้นพระองค์พูดถึงในที่นี้เกี่ยวกับเหล่าคนที่ได้ตาย คนตายจะได้ยินเสียงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในที่นี้มันแตกต่างระหว่างพวกที่ได้ตายและพวกนั้นที่ยังมีชีวิตบนโลก บนโลกนี้ ตลอดเวลาพระองค์เรียกพระองค์เองว่าบุตรมนุษย์

²⁶ For as the **Father** has life in **Himself**, even in this manner gave **He** to the **Son** also to have life in **Himself**,

²⁶ เพราะดั่งที่ **พระบิดา** มีชีวิตใน **พระองค์เอง** แม้ในลักษณะนี้ **พระองค์ท่าน** ได้ให้แก่ **พระบุตร** ด้วยกันมีชีวิตใน **พระองค์เอง**

Comments 5:26. God of Three but One; what is for One will be for another as well. As the verse has told, the Father can give life, and also, the beloved Son of God can give life as well because both have life in themselves.

ความเห็น 5:26 พระเจ้าของสามแต่เป็นหนึ่ง อะไรที่เป็นของหนึ่งจะเป็นสำหรับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตามที่ข้อเขียนได้บอก พระบิดาสามารถให้ชีวิตและด้วยกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสามารถให้ชีวิตด้วยเช่นเดียวกันเพราะทั้งสองมีชีวิตในพวกพระองค์เอง

“as the Father has life in Himself”; The Father has life in Himself, and because of that, He can give that life further; all life belongs to the Father, including the life of the beloved Son of God; His life belongs to the Father as well. Jesus’ deity cannot be lower than the Father's deity because the Father Himself also is in the beloved Son of God, and in the same way, the beloved Son Himself is in the Father as well; the Trinity of God cannot be separated. When the beloved Son of God used the term to call Himself the Son of Man, the beloved Son of God has lowered Himself to be human; that is why the Father has given life to the beloved Son to have life in Himself.

“ดั่งที่พระบิดามีชีวิตในพระองค์เอง” พระบิดามีชีวิตในพระองค์เอง และเพราะอย่างนั้น พระองค์สามารถให้ชีวิตต่อไป ทุกชีวิตเป็นของพระบิดา รวมทั้งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ชีวิตของพระองค์เป็นของพระบิดาด้วยเช่นกัน ความเป็นเทพของพระเยซูไม่สามารถอยู่ต่ำกว่าความเป็นเทพของพระบิดาเพราะพระบิดาพระองค์เองอยู่ในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และในทางเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักพระองค์เองอยู่ในพระบิดาด้วยเช่นเดียวกัน ความเป็นสามของพระเจ้าไม่สามารถแยกได้ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ใช้คำเรียกพระองค์เองว่าบุตรมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลดตัวของพระองค์เองเป็นมนุษย์ นั่นคือทำไมพระบิดาจึงได้ให้ชีวิตของพระบุตรสุดที่รักมีชีวิตในพระองค์เอง

“even in this manner gave He to the Son also to have life in Himself”; this portion of the verse refers to the Son of God as the Son of Man; here, they become One, the beloved Son of God, and the Son of Man; this verse refers to that time (when Jesus took the form of human on earth); what the verse has told in this portion, refers to when the beloved Son of God takes the form of human (from His conception in the womb).

“แม้ในลักษณะนี้ พระองค์ท่าน ได้ให้แก่พระบุตรด้วยกันมีชีวิตในพระองค์เอง” ส่วนนี้ของข้อเขียนหมายถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นบุตรมนุษย์ ในที่นี้ พวกเขากลายเป็นหนึ่ง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และบุตรมนุษย์ ข้อเขียนนี้ได้หมายถึงในเวลานั้น (เมื่อพระเยซูรับร่างของมนุษย์บนโลก) ในส่วนนี้ข้อเขียนได้บอกว่าจะไร หมายถึงเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารับร่างของมนุษย์(จากการปฏิสนธิของพระองค์ในครรภ์)

²⁷ and gave **Him** authority to execute judgment because **He is the Son of Man**.

²⁷ และให้สิทธิอำนาจแก่ **พระองค์** เพื่อให้มีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาเพราะ **พระองค์** คือ **บุตรมนุษย์**

Comments 5:27. The beloved Son of God has taken the form of a human, and all authority for judging the humans will belong to His pleasure. Even the Father created the humans, but because He has given the humans free choice, the beloved Son of God in human form has known the real human way of life, and His judgment will be fair for all humans; in this way, humans can't say it is not fair for God to judge them if God does not taste what humans go through the suffering of life; but now it is complete judgment here. As we have commented before, in the Father, the beloved Son, and the Holy Spirit also exist; when we say the Father created the humans, that also has told the Trinity of God had created all things.

ความเห็น5:27 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับร่างของมนุษย์ และสิทธิอำนาจทั้งหมดสำหรับพิพากษามนุษย์จะเป็นไปตามความประสงค์ของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระบิดาได้สร้างมนุษย์ แต่เพราะพระองค์ได้ให้มนุษย์มีสิทธิเลือก พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้รู้ถึงทางที่แท้จริงของชีวิต และคำตัดสินของพระองค์จะยุติธรรมสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ในทางนี้ มนุษย์ไม่สามารถพูดได้ว่ามันไม่ยุติธรรมสำหรับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเพื่อพิพากษาพวกเขาถ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าไม่ได้รับรู้ว่ามนุษย์ผ่านความลำบากอะไรของชีวิต แต่ในเวลานี้คำพิพากษาได้สมบูรณ์ในที่นี้ ตามที่เราได้มีความเห็นก่อนหน้านี้ ในพระบิดา พระบุตรสุดที่รัก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยกันได้เป็นอยู่ เมื่อเราพูดว่าพระบิดาสร้างมนุษย์ นั่นด้วยกันได้บอกถึงความสามของพระเจ้าได้สร้างทุกอย่าง

²⁸ Marvel not at this that the hour is coming, in which all in the tombs will hear **His** voice,

²⁸ อย่าประหลาดใจในสิ่งนี้เพราะเวลาได้มาถึง ซึ่งผู้ที่อยู่ในหลุมศพจะได้ยินเสียงของ **พระองค์**

Comments 5:28. Do not be surprised when the time is here because the beloved Son of God Himself in human form has passed through death; that is why the verse has told the hour is coming, do not be surprised. There is a level of judgment; at first, to bring the dead to be in judgment before the beloved Son of God that was crucified, they all must hear Him first, and then the judgment takes place. As the Bible has told, He went there, to the death realm, to tell them the good news; in that period of time, the dead that died before He was born on earth will have a chance to hear the good news and then, when the resurrection comes to receive judgment, it will be fair for them as well. Whatever their soul in that time will contain, it will be used for judgment. Those who did not have faith at all because they never heard about God will also have a chance as well; they did not know about the beloved Son of God, but deep in them where they were alive, they all could notice the creation and could see that everything comes from someone and that someone is the God Almighty; they all have already knowledge about the God of Three (through the creation around them) but did not have a chance to know the Savior, and that is why the beloved Son of God goes there to tell them, to eliminate the unfair in the dark world itself.

After Jesus' resurrection and the sending of the Holy Spirit on earth, through the ministering of the Holy Spirit, everyone has the same chance to know about God Almighty, and the judgment will be fair for all.

ความเห็น5:28 อย่าได้แปลกใจเมื่อเวลามาถึงเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองในรูปมนุษย์ได้ผ่านสู่ความตาย นั่นคือทำไมข้อเขียนจึงได้บอกว่าจะได้มาถึง อย่าได้แปลกใจ ที่นั่นการพิพากษานั้นมีหลายขั้นตอน เพื่อนำผู้ตายมาสู่การพิพากษา เริ่มต้น นำผู้ตายมาในการพิพากษาต่อหน้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้ถูกตรึงบนกางเขน พวกเขาต้องได้ยินพระองค์ก่อน และแล้วการพิพากษาจะเกิดขึ้น ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกพระองค์ได้ไปยังที่นั่น แดนของคนตาย เพื่อบอกพวกเขาถึงข่าวดี ในช่วงเวลานั้น ผู้ตายที่ได้ตายไปก่อนที่พระองค์จะเกิดบนโลกจะมีโอกาสได้ยินข่าวดีและแล้ว เมื่อการฟื้นคืนชีพมาถึงเพื่อรับคำพิพากษา มันจะเป็นการยุติธรรมสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน อะไรก็ตามที่จิตวิญญาณของพวกเขามีในเวลานั้นจะคงอยู่ มันจะใช้สำหรับการพิพากษา พวกมันซึ่งไม่มีความศรัทธาเลยเพราะพวกเขาไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยกันจะมี

โอกาสด้วยเช่นเดียวกัน พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ลึกภายในใจของพวกเขาเมื่อพวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขาสามารถสังเกตเห็นถึงการสร้างและสามารถเห็นได้ว่าทุกอย่างมาจากผู้หนึ่งและผู้นั้นคือพระเจ้าผู้สูงสุด พวกเขาทั้งหมดได้มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าแห่งทั้งสาม (โดยผ่านสิ่งที่ได้ถูกสร้างรอบๆพวกเขา) แต่ไม่ได้มีโอกาสรู้จักพระผู้ช่วยให้รอด และนั่นคือทำไมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไปยังที่นั่นเพื่อบอกพวกเขา เพื่อจัดความไม่ยุติธรรมในโลกแห่งความมีดมั่นเอง

หลังจากที่พระเยซูฟื้นคืนชีพและได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์บนโลก โดยผ่านความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกคนได้มีโอกาสเช่นเดียวกัน เพื่อรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าที่สูงที่สุด และการตัดสินจะเป็นอย่างยุติธรรมแก่ทุกคน

²⁹ and **will** come forth; **those** that have done good, **to** resurrection of life; and **those** that have done evil, **to** resurrection of judgment.

²⁹ และจะออกมา เพื่อพวกนั้นที่ได้ทำความดี ได้ไปสู่การฟื้นมีชีวิต และพวกที่ได้ทำความชั่ว ได้ฟื้นขึ้นไปสู่คำพิพากษา

Comments 5:29. “and will come forth ...”; As the verse tells, all humans, living and dead, will hear the judgment from the God of Three, no place for any can hide; because some have thought God is God of the living (has power only during they are alive on this earth) and when they die, God can't touch them anymore, but they all have forgotten that the beloved Son of God in human form has died as well, and went to the death realm to tell about Himself, so even the dead can't escape the judgment. As the verse has said, at the judgment time, all that have done good and have faith in the Son of God come to the resurrection of life, but all that did evil will come back to receive the judgment of punishment as well.

ความเห็น5:29 “และจะออกมา...” ตามที่ข้อเขียนได้บอก มนุษย์ทั้งหมด มีชีวิตและตาย จะได้ยินคำพิพากษาจากพระเจ้าทั้งสาม ไม่มีที่สำหรับผู้ใดที่สามารถหลบซ่อนได้ เพราะบางคนได้คิดว่าพระผู้เป็นเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิต (มีอำนาจเพียงช่วงเวลาที่พักพวกเขามีชีวิตบนโลกนี้) และเมื่อพวกเขาได้ตาย พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถสัมผัสพวกเขาได้อีกต่อไป แต่พวกเขาทั้งหมดได้ลืมไปว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้ตายด้วยเช่นเดียวกัน และได้ไปยังแดนของผู้ตายเพื่อบอกเกี่ยวกับพระองค์เอง ดังนั้นแม้แต่ผู้ตายไม่สามารถหลบหนีคำพิพากษา ตามที่ข้อเขียนได้บอกแล้ว เมื่อวันพิพากษา ทั้งหมดที่ได้ทำความดีและมีความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาเพื่อฟื้นคืนชีพ แต่ทั้งหมดที่ทำความชั่วจะกลับมาเพื่อรับคำพิพากษาแห่งการลงโทษด้วยเช่นเดียวกัน

³⁰ I can of **Myself** do nothing; just as I hear, I judge; and **My** judgment is just because I seek not **My** will, but the will of **Him** who sent **Me**.

³⁰ เรา ด้วยตัว **ของเราเอง** สามารถทำอะไรได้ ดังที่ **เรา** ได้ยิน **เรา** พิพากษา และคำพิพากษา **ของเรา** นั้นถูกต้อง เพราะ **เรา** ไม่ได้แสวงหาความต้องการ **ของเรา** แต่ความต้องการของ **พระองค์ท่าน** ที่ได้ส่ง **เรา**

Comments 5:30. The verse clearly tells, the beloved Son Himself always does the will of the Father; even He can judge by Himself, but He will never do it without the Father's approval because the beloved Son of God always shows respect to the Father and abides all things according to the Father's will.

“I can of Myself do nothing.” Because He will never do anything of Himself unless He gets approval from the Father because He is an obedient Son, and there will never be the issue arising that the Father and the Son disagree.

ความเห็น5:30 ข้อเขียนได้บอกอย่างชัดเจน พระบุตรสุดที่รักพระองค์เองตลอดเวลาทำพระประสงค์ของพระบิดา ถึงแม้ว่าพระองค์สามารถพิพากษาโดยตัวของพระองค์เอง แต่พระองค์จะไม่เคยทำมันโดยไม่มีคำอนุญาตของพระบิดาเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตลอดเวลาแสดงความเคารพต่อพระบิดาและดำรงทุกสิ่งตามพระประสงค์ของพระบิดา

“เราด้วยตัวของเราเองสามารถทำอะไรได้” เพราะพระองค์จะไม่ทำสิ่งใดของพระองค์เองนอกจากว่าพระองค์รับคำอนุมัติจากพระบิดาเพราะพระองค์คือพระบุตรที่มีความเชื่อฟัง และสิ่งนี้จะไม่มีปัญหาขัดแย้งนั้นที่พระบิดาและพระบุตรจะเกิดขึ้น

³¹ If I bear witness concerning **Myself**, **My** testimony is not true.

³¹ ถ้า **เรา** เป็นพยานของ **ตัวเราเอง** พยาน **ของเรา** นั้นมันเหมือนกับไม่จริง

Comments 5:31. As the Bible has told, always the beloved Son of God gives the testimony about Himself according to the Father's word; whatever the Father says to Him, that is what He has told all that believe in Him.

His “testimony is not true” because the one who has received did not believe and accept whatever He said. If nobody accepts, then His testimony becomes untrue in the thought of the unbelievers (those that do not believe what He says). We are not talking about the true believers here; give attention as well, between the true believers and the fake ones; this statement of the testimony being true or not true will be an argument between these two groups. Think of two parts, one is true believers, and another is fake ones; all His word will be between these two parts. Meaning that the true believers will believe His testimony and the fake ones will not believe.

ความเห็น 5:31 ตามที่พระคัมภีร์ได้บอก ตลอดเวลาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าให้คำให้การเกี่ยวกับพระองค์เองเนื่องด้วยพระคำของพระบิดา อะไรก็ตามที่พระบิดาได้พูด นั่นคืออะไรที่พระองค์ได้บอกแก่ทั้งหมดที่เชื่อในพระองค์

พระองค์ “พยานนั้นมันเหมือนกับไม่จริง” เพราะผู้หนึ่งซึ่งได้รับไม่ได้เชื่อและยอมรับอะไรก็ตามที่พระองค์ได้พูด ถ้าไม่มีใครยอมรับ แล้วคำให้การของพระองค์กลายเป็นไม่จริงในความคิดของผู้ที่ไม่มีความเชื่อ (พวกนั้นไม่เชื่ออะไรที่พระองค์พูด) เราไม่ได้พูดเกี่ยวกับผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงในที่นี่ ให้ความสนใจด้วยเช่นกัน ระหว่างผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงและพวกหลอกหลวง คำให้การของพยานคือความจริงหรือไม่จริงจะเป็นข้อโต้แย้งระหว่างกลุ่มสองกลุ่มนี้ คิดถึงสองส่วน หนึ่งคือผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริง และอีกกลุ่มคือพวกหลอกหลวง พระคำทั้งหมดของพระองค์จะอยู่ระหว่างกลุ่มทั้งสองพวกนี้ ความหมายนั้นคือเหล่าผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงจะเชื่อคำพยานของพระองค์และพวกหลอกหลวง จะไม่เชื่อ

³² Another there is bearing witness concerning Me, and I know that the testimony which He bears witness concerning Me is true.

³² ยังมีผู้อื่นที่เป็นพยานเกี่ยวกับ **เรา** และ **เรา** รู้ว่าพยานซึ่ง **พระองค์ท่าน** ให้พยานเกี่ยวกับ **เรา** นั้นเป็นความจริง

Comments 5:32. Most believers who read this verse have linked it to the wrong place; now, the beloved Son of God has talked about the testimony of the Father and that the testimony which the Father has given relating to Him is true.

“... the testimony which He bears witness concerning Me is true.” The Father has given testimony about the beloved Son of God, and all His testimony is written in the Holy Bible. Therefore, what the Bible has talked about the beloved Son of God all is true, and everyone must believe it.

ความเห็น 5:32 ผู้มีความเชื่อส่วนมากที่อ่านข้อเขียนนี้ได้เชื่อมโยงผิดที่ เวลานี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดเกี่ยวกับคำพยานของพระบิดาและคำพยานนั้นซึ่งพระบิดาได้ให้เกี่ยวกับพระองค์คือความจริง

“...พยานซึ่งพระองค์ท่านให้พยานเกี่ยวกับเรา นั้นเป็นความจริง” พระบิดาได้ให้คำพยานเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และคำพยานทั้งหมดของพระองค์คือได้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น อะไรทั้งหมดที่พระคัมภีร์ได้พูดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า นั้นคือความจริง และทุกคนต้องเชื่อมั่น

³³ You have sent to John, and he has borne witness to the truth.

³³ เจ้าไปยังยอห์น และท่านได้เป็นพยานถึงความจริง

Comments 5:33. As the verse has told, John is a messenger from the Lord, and he will proclaim the coming of the beloved Son of God, as we all can see from his message.

ความเห็น 5:33 ตามที่ข้อเขียนได้บอก ยอห์นคือผู้สื่อข่าวจากพระเจ้า และท่านจะประกาศถึงการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังที่เราทั้งหมดสามารถเห็นได้จากข่าวของท่าน

³⁴ But I receive not the testimony from man; however, I say these, that you may be saved.

³⁴ แต่พยานที่ **เรา** มีนั้นไม่ได้มาจากคน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ **เรา** พูดสิ่งเหล่านี้ เพื่อพวกท่านจะได้รอด

Comments 5:34. The beloved Son of God has told all humans in this verse that He did not receive the testimony from anyone.

When the beloved Son of God has spoken, those words will save those who listen and follow, as the verse has told “that you may be saved”; you all can be saved if you listen and obey the voice of the beloved Son of God because His teaching is from the Father Himself.

ความเห็น 5:34 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่มนุษย์ทั้งหมดในข้อเขียนนี้ว่าพระองค์ไม่ได้รับคำพยานจากผู้ใด

เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูด คำเหล่านั้นจะช่วยพวกนั้นซึ่งได้ฟังและติดตามให้รอด ตามที่เขียนไว้บอก

“เพื่อพวกท่านจะได้รอด” คุณทั้งหมดสามารถรอดได้ถ้าคุณได้ฟังและเชื่อต่อเสียงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะพระคำสอนของพระองค์คือมาจากพระบิดาพระองค์เอง

³⁵ He was the lamp burning and shining, and you were willing to rejoice for a season in his light.

³⁵ ท่านคือตะเกียงที่ไหม้และส่องแสง และพวกท่านมีความยินดีเพียงชั่วเวลาหนึ่งในแสงของท่าน

Comments 5:35. The lamp is John, and what he says is the truth burning and shining. Because John has told the truth about the coming of the beloved Son of God, and that truth was burning and shining. People who heard were willing to believe, but just for a little while, because their hearts were not open yet to receive the truth, but what the messenger had been talking has stirred their hearts to have thought, but only they were thinking, not believing yet. That is why the beloved Son of God must tell them as well, and the message the beloved Son of God proclaimed is to save all humans, but that will lead Him to be crucified.

ความเห็น5:35 ตะเกียงคือยอห์น และอะไรที่ท่านพูดคือความจริงที่ไหม้และส่องแสง เพราะยอห์นได้บอกความจริงเกี่ยวกับการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และความจริงนั้นคือไหม้และส่องแสง ประชาชนที่ได้ฟังจะปรารถนาที่จะเชื่อ แต่เป็นเพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่ง เพราะใจของพวกเขาไม่เปิดเพื่อรับความจริง แต่อะไรที่ผู้สื่อสารได้พูดจะเข้าใจพวกเขาให้คิด แต่พวกเขาเพียงแคคิด ยังไม่มีความเชื่อ นั่นคือทำไมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องบอกพวกเขาด้วยเช่นกัน และข่าวที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าประกาศคือช่วยให้มนุษย์ทั้งหมดได้รอด แต่นั่นจะนำพระองค์ให้ถูกตรึงบนกางเขน

³⁶ But I have the testimony greater than John's. For the works which the Father gave Me to accomplish them, the same works that I do, bear witness concerning Me that the Father has sent Me.

³⁶ แต่คำพยานที่ **เรา** มีนั้นยิ่งใหญ่กว่าของยอห์น เพราะงานที่ **พระบิดา** ได้ให้ **เรา** เพื่อให้สำเร็จนั้น คืองานทุกอย่างที่ **เรา** ได้ทำ เป็นพยานของ **เรา** ว่า **พระบิดา** ได้ส่ง **เรา**

Comments 5:36. “But I have the testimony greater than John's.” The beloved Son of God has the word greater than John has because John is the messenger, not the preacher; he has a specific duty. The testimony is the word that the person tells; the beloved Son of God has said the word from the Father, but John has said the word as a messenger to lead the way; it is a difference. John has the word from the Father as well, but with different authority and duty, as a messenger.

ความเห็น5:36 “แต่คำพยานที่เรามีนั้นยิ่งใหญ่กว่าของยอห์น” คำของพระบุตรสุดที่รักนั้นยิ่งใหญ่กว่ายอห์นได้มีเพราะยอห์นคือผู้สื่อสาร ไม่ใช่ นักเทศน์ ท่านมีหน้าที่โดยเฉพาะ คำพยานคือคำนั้นที่คนได้พูด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดคำจากพระบิดา แต่ยอห์นได้สื่อสารเพื่อนำทาง มันคือความแตกต่าง ยอห์นได้มีคำจากพระบิดาด้วยเช่นกัน แต่ยอห์นได้พูดคำของผู้สื่อสารเพื่อนำทาง มันคือความแตกต่าง ยอห์นได้มีคำจากพระบิดาด้วยเช่นกัน แต่ด้วยความแตกต่างต่อสิทธิอำนาจและหน้าที่ เป็นผู้สื่อสาร

“For the works ...”; Now, as the verse tells, the witness about the beloved Son of God is the work that the Father has sent Him to do. The work that the beloved Son did on earth is to save all humans, and that work will bear witness about the authority and duty of the beloved Son of God, which all the beloved Son of God has done; all of the work is according to the Father's will.

“เพราะงานที่...” เพลานี้ ตามที่เขียนบอก พยานเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคืองานที่พระบิดาได้ส่งพระองค์ให้ทำ งานนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำบนโลกคือเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหมดให้รอด และงานนั้นจะเป็นพยานเกี่ยวกับสิทธิอำนาจและหน้าที่ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำ งานทั้งหมดคือเป็นไปตามพระประสงค์ของพระบิดา

³⁷ And the Father, the One who sent Me, has borne witness concerning Me. You have neither heard His voice at any time nor have seen His form.

³⁷ และ **พระบิดา** คือ **พระองค์ท่าน** ผู้ที่ได้ส่ง **เรา** ได้เป็นพยานเกี่ยวกับ **เรา** เจ้าไม่เคยได้ยินเสียงของ **พระองค์ท่าน** ในเวลาใดหรือได้เห็นรูปแบบของ **พระองค์ท่าน**

Comments 5:37. “And the Father ... concerning Me.” The witness for the beloved Son of God is not human, but the Father Himself is the true witness concerning His Son. Humans have not taken the beloved Son's

word properly since when the beloved Son of God has spoken, it is not His own will alone but the will of the Father for those words as well.

ความเห็น 5:37 “และพระบิดา...ได้เป็นพยานเกี่ยวกับเรา” พยานสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ แต่พระบิดาพระองค์เองคือพยานที่แท้จริงเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ มนุษย์ไม่รับคำบอกของพระบุตรอย่างเหมาะสมตั้งแต่เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูด มันคือไม่ใช่ความปรารถนาของพระองค์เพียงลำพังแต่เป็นความประสงค์ของพระบิดาสำหรับคำเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

“You have neither heard His voice at any time nor have seen His form.” Humans have never heard the Father’s voice or seen Him, but humans have heard and seen the beloved Son of God Himself, which the Father has sent. He represents the Father for the whole earth. All humans should think that the Father has created the earth, and if He Himself would come down on earth, what would this earth be like after that? His glory is beyond what the earth could hold. The Father is on His throne, but with the love the Father has for humans, He has sent His Son to bring all humans to glorify Him before it is too late.

“เจ้าไม่เคยได้ยินเสียงของพระองค์ท่าน ในเวลาใดหรือได้เห็นรูปแบบของพระองค์ท่าน” มนุษย์ไม่เคยได้ยินเสียงของพระบิดาหรือได้เห็นพระองค์ แต่มนุษย์ได้ยินและได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง ซึ่งพระบิดาได้ส่ง พระองค์เป็นตัวแทนของพระบิดาสำหรับทั้งโลก มนุษย์ทั้งหมดควรคิดนั้นว่าพระบิดาได้สร้างโลก และถ้าพระองค์พระองค์เองจะลงมาบนโลก แล้วโลกนี้จะเป็นอย่างไหลังจากนั้น? พระสิริของพระองค์นั้นเกินกว่าที่โลกนี้จะสามารถรับได้ พระบิดาบนบัลลังก์ของพระองค์ แต่ด้วยความรักที่พระบิดามีต่อมนุษย์ พระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์เพื่อนำมนุษย์ทั้งหมดเพื่อบูชาพระองค์ ก่อนที่มันจะสาย

³⁸ And you do not have His word abiding in you; because whom He sent, Him you believe not.

³⁸ และเจ้าไม่มีพระคำของ พระองค์ท่าน ในเจ้า เพราะผู้ที่ พระองค์ท่าน ได้ส่ง พระองค์ ที่เจ้าไม่มีความเชื่อ

Comments 5:38. The Father loves you, but you have rejected His love when you do not accept His beloved Son. When you do not believe in the beloved Son of God, you have not believed in the Father Himself as well. Therefore, read the Holy Bible and use the word leading your life; each word contains the love of the Father Himself; read, obey, believe, and always meditate on the Word.

ความเห็น 5:38 พระบิดารักคุณ แต่คุณได้ปฏิเสธความรักของพระองค์เมื่อคุณไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ เมื่อคุณไม่เชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คุณได้ไม่เชื่อในพระบิดาพระองค์เอง ดังนั้น อ่านพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์และใช้พระคำเพื่อนำทางชีวิตของคุณ แต่ละพระคำมีความรักของพระบิดาพระองค์เอง อ่าน เชื่อฟัง เชื่อและนั่งสมาธิในพระคำเสมอ

³⁹ You search the Scriptures because you think in them to have eternal life, and these are they which bear witness concerning Me,

³⁹ เจ้ามองหาในพระคำสอนเพราะเจ้าคิดว่าในนั้นเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์ และสิ่งนี้ได้เป็นพยานให้แก่ เเรา

⁴⁰ and you are not willing to come to Me, that you may have life.

⁴⁰ และพวกเจ้าไม่ปรารถนาที่จะมายัง เเรา เพื่อเจ้าจะได้มีชีวิต

Comments 5:40. The Holy Bible is the witness for the beloved Son of God Himself because the Holy Bible tells how the beloved Son of God will be born on earth and die for humans, but humans still do not come to Him and believe in Him to gain eternal life at the end.

You may think that only by reading the Bible you deserve to be saved, but to be saved, you must believe every word that is written and abide in every word every day of your daily life; transfer into your life the Word and use the Word to keep life clean; that will be considered as you have meditated on the Word itself. When you read the Word, the Lord gives you understanding; that understanding you must keep inside you and practice.

ความเห็น 5:40 พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คือพยานสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองเพราะพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกว่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะมาเกิดบนโลกอย่างไรและสิ้นพระชนม์สำหรับมนุษย์ แต่มนุษย์ยังคงไม่มายังพระองค์และเชื่อในพระองค์เพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์ในบั้นปลาย คุณอาจคิดเพียงว่าโดยอ่านพระคัมภีร์คุณสมควรได้รับรอด คุณต้องเชื่อในทุกคำที่ได้เขียนและอยู่ในทุกคำในทุกๆวันของชีวิตคุณ นำพระคำเข้าสู่ชีวิตของคุณและใช้พระคำเพื่อเก็บรักษาชีวิตสะอาด เพื่อจะได้นับว่า คุณได้เข้าสมาธิต่อพระคำมันเอง เมื่อคุณอ่านพระคำ พระเจ้าจะให้ความเข้าใจแก่คุณ ความเข้าใจนั้นคุณต้องเก็บไว้ภายในคุณและฝึกฝน

⁴¹ I take not praise from people.

⁴¹ **เรา** ไม่ได้ได้รับความชื่นชมจากคน

Comments 5:41. This verse talks about how humans praise humans; the Lord does not need that kind of praise. The Lord Himself does not need praises with the mouth of humans, but He needs the heart that praises Him.

ความเห็น5:41 ข้อเขียนนี้พูดถึงเกี่ยวกับมนุษย์ชื่นชมมนุษย์ด้วยกันอย่างไร พระเจ้าไม่ต้องการความชื่นชมแบบนั้น พระเจ้าพระองค์เองไม่ต้องการความชื่นชม ด้วยปากของมนุษย์ แต่พระองค์ต้องการใจที่ชื่นชมพระองค์

⁴² But **I** know you, that **you do** not have the love of **God** in yourselves.

⁴² แต่ **เรา** รู้จักเจ้า ว่าเจ้านั้นไม่มีความรักของ **พระผู้เป็นเจ้า** ในตัวของพวกเจ้าเอง

Comments 5:42. Not all of the love in humans relates to the love for God. All humans love themselves before loving God; that is what the verse has said to all readers. Humans use the term love in many ways, but this verse has told us that some of that love is not the love for God but is love for the things He created.

ความเห็น5:42 ไม่ใช่ความรักทั้งหมดของมนุษย์ที่เกี่ยวกับความรักสำหรับพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ทั้งหมดรักตัวของพวกเขาเองก่อนที่จะรักพระผู้เป็นเจ้านั้นคืออะไรที่ข้อเขียนได้บอกแก่ผู้อ่านทั้งหมด มนุษย์ใช้คำว่ารักในหลายทาง แต่ในข้อเขียนนี้ได้บอกเราว่าความรักบางอย่างนั้นไม่ใช่ความรักสำหรับพระผู้เป็นเจ้าแต่ความรักสำหรับสิ่งที่พระองค์ได้สร้าง

⁴³ **I** have come in **My Father's** name, and **you** received **Me** not; if another **should** come in **their** own name, **that one** you will receive.

⁴³ **เรา** มาในพระนามของ **พระบิดาของเรา** และเจ้าไม่ยอมรับ **เรา** ถ้าผู้อื่นมาในชื่อเขาเอง เขานั้นเจ้าจะยอมรับ

Comments 5:43. “I have come in My Father's name ...”; According to this word, the beloved Son of God has come not in His own name, but He has come to glorify the Father and has told all humans to glorify the Father, not themselves. But humans worship many things and other humans, but not all humans receive the beloved Son of God in human form because they all have thought God should not take the human form, and they use that as a reason not to accept the beloved Son of God Himself.

“if another should come in their own name ...”; This part of the verse tells that humans have created many religions, many gods, and they are willing to die for those things they create just to make sure that someone else will believe as they do. How can humans be so foolish as to glorify the things they made with their own hands as gods?

ความเห็น5:43 “เรามาในพระนามของพระบิดาของเรา...” เนื่องด้วยคำนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาไม่ใช่ในพระนามของพระองค์เอง แต่พระองค์ได้มาเพื่อบูชาพระบิดาและได้บอกมนุษย์ทั้งหมดเพื่อบูชาพระบิดา ไม่ใช่ตัวของพวกเขาเอง แต่มนุษย์บูชาหลายสิ่งและมนุษย์คนอื่น แต่ไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมดรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์เพราะพวกเขาได้คิดถึงพระผู้เป็นเจ้าว่าไม่ควรจะรับรูปของมนุษย์ และพวกเขาใช้สิ่งนั้นเป็นเหตุผลที่ไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

“ถ้าผู้อื่นมาในชื่อเขาเอง...” ส่วนนี้ของข้อเขียนได้บอกที่มนุษย์ได้สร้างศาสนาหลายอย่างขึ้น หลายพระเจ้า และพวกเขายอมตายสำหรับสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาได้สร้างเพียงเพื่อให้มั่นใจว่าคนอื่นนั้นจะเชื่อเหมือนพวกเขา ทำไมมนุษย์จึงได้ไปบูชาสิ่งที่พวกเขาได้สร้างด้วยมือของพวกเขาว่าเป็นพระเจ้า?

⁴⁴ How are you able to believe, receiving glory from one another and the glory from the only **God** you seek not?

⁴⁴ เป็นอย่างไรที่เจ้าเชื่อ ผู้ที่รับศรัทธากันและกัน และพระสิริที่มาจาก **พระผู้เป็นเจ้า** หนึ่งในเดียวเจ้าไม่มองหา?

Comments 5:44. Now the beloved Son of God is telling all humans that mercy from the Father has come for them all, but they are not willing to receive it, but when someone else claims to be a god, so many are going and following. So, humans glorify humans, but when the human Jesus has told them the truth, what God really wants them to worship, few accept it and come to worship the true God.

ความเห็น5:44 เวลานี้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากำลังบอกแก่มนุษย์ทั้งหมดว่าพระเมตตาจากพระบิดานั้นได้มาสำหรับพวกเขาทั้งหมด แต่พวกเขานั้นไม่ปรารถนาที่จะรับมัน แต่เมื่อคนอื่นบางคนได้อ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า คนจำนวนมากได้ไปและติดตาม ดังนั้น มนุษย์บูชามนุษย์ แต่เมื่อมนุษย์พระเยซูได้บอกความจริงแก่พวกเขา ว่าจริงแล้วอะไรที่พระผู้เป็นเจ้าต้องการให้พวกเขาบูชา คนจำนวนน้อยที่ยอมรับมันและมาเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง

⁴⁵ Think not that I will accuse you to the **Father**; there is Moses **who** accuses you, **in** whom **you** have set hope.

⁴⁵ อย่าคิดว่า **เรา** จะกล่าวหาเจ้าต่อ **พระบิดา** ที่นั่นมีโมเสสผู้ซึ่งกล่าวหาเจ้า ผู้ซึ่งพวกเจ้าตั้งความหวังของเจ้าไว้

Comments 5:45. At first, we will talk about “I will accuse you to the Father”; the beloved Son of God will accept you in front of the Father but will also deny you if you do not believe in His word.

“there is Moses who accuses you ...”; According to the Bible, Moses did perform miracles because of his faith, and because they had all seen those miracles, they believed what Moses had told them and set their hope that he would lead them to be saved. Still, he is the one who will accuse them of unfaithfulness. Even though he did miracles, they believed for a short while; the time hasn’t passed that long, and they all have turned back in the same wicked way again, as the Holy Bible has recorded their actions; and those actions are what Moses will use to accuse them.

ความเห็น5:45 เริ่มแรก เราจะพูดเกี่ยวกับ “เราจะกล่าวหาเจ้าต่อพระบิดา” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะรับคุณต่อหน้าพระบิดาแต่จะปฏิเสธคุณถ้าคุณไม่เชื่อในคำของพระองค์

“ที่นั่นมีโมเสสผู้ซึ่งกล่าวหาเจ้า” ตามพระคัมภีร์ โมเสสได้แสดงสิ่งวิเศษเพราะความเชื่อของท่าน และเพราะพวกเขาได้เห็นสิ่งวิเศษเหล่านั้น พวกเขาได้เชื่อในสิ่งที่โมเสสได้บอกพวกเขาและความหวังของพวกเขา นั่นคือท่านจะนำพวกเขาเพื่อให้อวด ยิ่งคง ท่านคือผู้ที่จะกล่าวหาพวกเขาว่าความไม่ซื่อสัตย์ ถึงแม้ว่าท่านได้ทำสิ่งวิเศษ พวกเขาได้เชื่อเพียงระยะเวลาหนึ่งสั้นๆ เวลาไม่ได้ผ่านไปนาน และพวกเขาทั้งหมดได้หันกลับไปยังทางชั่วอีกตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกถึงการกระทำของพวกเขา และการกระทำเหล่านั้นคือสิ่งที่โมเสสจะใช้ในการกล่าวหาพวกเขา

⁴⁶ For if **you would have believed Moses, you would have believed Me**; for he wrote **concerning Me**.

⁴⁶ เพราะถ้าเจ้าเชื่อในโมเสส เจ้าจะเชื่อ **เรา** เพราะท่านได้เขียนถึง **เรา**

Comments 5:46. The beloved Son of God has never lifted Himself up above all; He only told what and who He is to all humans. And also, Moses wrote about Him, and they did not believe what he had written about Him because all their hearts tried to compare what the beloved Son of God did and what Moses did and weigh which one was the most powerful miracle; that is why they cannot believe even when they see the miracles the beloved Son of God has done, and they came to the conclusion that Moses has performed greater miracles than the beloved Son has done.

ความเห็น5:46 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่เคยยกพระองค์เองขึ้นเหนือทั้งปวง พระองค์เพียงบอกว่าจะอะไรและใครพระองค์คือใครแก่มนุษย์ทั้งหมดและด้อยกัน โมเสสได้เขียนเกี่ยวกับพระองค์ และพวกเขาไม่เชื่อว่าท่านได้เขียนว่าจะอะไรเกี่ยวกับพระองค์เพราะใจของพวกเขาพยายามเปรียบเทียบว่าอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำและอะไรที่โมเสสได้ทำและให้น้ำหนักว่าใครได้ทำสิ่งวิเศษมากที่สุด นั่นคือทำไมพวกเขาไม่สามารถเชื่อแม้ว่าเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งวิเศษที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำ และพวกเขาได้มีข้อสรุปนั้นว่าโมเสสได้แสดงสิ่งวิเศษเหนือกว่าที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำ

The following are some Bible verses where Moses wrote about Jesus: Genesis 3:15; Genesis 12:1-3; Genesis 49:8-12; Numbers 24:17-19; Deuteronomy 32:43; Deuteronomy 18:15-19.

ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์บางข้อที่โมเสสเขียนเกี่ยวกับพระเยซู ปฐมกาล3:15 ปฐมกาล12:1-3 ปฐมกาล49:8-12 กันดารวิถี24:17-19

พระราชนิพนธ์ 32:43 พระราชนิพนธ์ 18:15-19

In Deuteronomy 18:15, the Bible says, “Jehovah your God will raise up unto you a prophet from the midst of you, of your brethren, like unto me; unto Him you shall hearken;” This verse content is referring straight to the beloved Son of God; we can see from the verse itself, the beloved Son of God also is the true prophet of the Father, and we have the verse supporting in this place.

ในพระราชนิพนธ์ 18:15 พระคัมภีร์บอกว่า “พระเจ้าโยฮอวาห์พระเจ้าของท่านจะยกขึ้นแก่พวกท่านศาสดาพยากรณ์จากท่ามกลางพวกท่าน เหมือนดังข้าพเจ้า ต่อพระองค์ท่านจงเชื่อฟัง” ข้อเขียนนี้ได้กล่าวโดยตรงถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เราสามารถเห็นได้จากข้อเขียนมันเอง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันคือศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงของพระบิดา และเรามีข้อเขียนสนับสนุนในที่นี้

Q: Moses’ miracles versus our Lord Jesus’ miracles.

คำถาม สิ่งวิเศษของโมเสสกับสิ่งวิเศษของพระเยซู

A: As a believer, think this way, Moses punished the enemy in front of their eyes; but the beloved Son of God will save their souls, the ones that have faith in Him, and the punishment for those unfaithful is eternal in hades, which in their living time they cannot see it yet; according to the faith they can see and feel, but because they lack both, their hearts did not rebuke them. When He was on earth as a human, the beloved Son of God had condemned sin on earth, He condemned the sin but did not punish anyone, but Moses has shown the punishment; that is the difference between Moses and Jesus' miracles.

คำตอบเป็นผู้มีความเชื่อ คิดวิธีนี้ โมเสสลงโทษศัตรูต่อหน้าของพวกเขา แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะช่วยจิตวิญญาณของพวกเขาให้รอด ผู้ที่ที่มีความศรัทธาในพระองค์ และการลงโทษสำหรับพวกที่ไม่มีศรัทธาคือตลอดไปในนรก ซึ่งในชีวิตของพวกเขาในนั้นพวกเขายังไม่สามารถเห็นมัน เนื่องด้วยศรัทธาพวกเขาสามารถเห็นและรู้สึก แต่เพราะขาดสิ่งทั้งสอง ใจของพวกเขาไม่ได้ต่อว่าพวกเขา เมื่อพระองค์อยู่บนโลกดั่งเป็นมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ประณามบาปบนโลก พระองค์ได้ปรักปรำบาปแต่ไม่ได้ลงโทษใคร แต่โมเสสได้แสดงการลงโทษ นั่นคือความแตกต่างระหว่างสิ่งวิเศษโมเสสและพระเยซู

⁴⁷ But if you believe not that one's writings, how will you believe My spoken words?

⁴⁷ แต่ถ้าเจ้าไม่เชื่อข้อเขียนของท่าน แล้วเจ้าจะเชื่อในคำของเรา ได้อย่างไร?

Comments 5:47. All people have seen and heard what Moses did, but they still did not believe his word, and then how can they believe what the beloved Son of God has talked to all of them about who He is and how to be saved. The comparison will be at work here; with Moses, they have already known his work, but the beloved Son of God has not shown significant works for many people to see and witness. Still, the beloved Son of God has worked with the poor and needy people to encourage them, these people are not important in the eyes of humans, but for the beloved Son of God, these are the people that have a place in His heart.

ความเห็น5:47 ประชาชนทั้งหมดได้เห็นและได้ยินว่าโมเสสได้ทำอะไร แต่พวกเขายังคงไม่เชื่อคำพูดของท่าน และในเวลานั้นแล้วพวกเขาจะสามารถเชื่ออะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดกับพวกเขาทั้งหลายว่าพระองค์คือใครและเพื่อให้ได้รอด ในที่นี้การเปรียบเทียบจะทำงานในที่นี้ พวกเขาได้รู้แล้วถึงงานของท่าน แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังไม่ได้แสดงผลงานที่สำคัญสำหรับให้คนทั้งหลายได้เห็นและเป็นพยาน ยังคง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำงานกับคนยากจนและอยู่ในความต้อการเพื่อให้กำลังใจพวกเขา คนเหล่านี้ไม่มีความสำคัญในสายตาของคน แต่สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกนี้คือประชาชนที่มีที่อยู่ในใจของพระองค์

Even though the Lord will do many miracles, it will never be enough for them to realize the true way to be saved and what it means. The beloved Son of God came to give them salvation, but Moses came to get them out of oppression; both are not the same, and that makes the people cannot understand, and they will always expect that the Lord will deliver them out in the way they want, not only the salvation way alone. However, the Lord will deliver them out of oppression when all of them come and admit their faults and worship the true God as their forefathers have worshipped the Lord; until then, they will not succeed.

ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะทำสิ่งวิเศษหลายอย่าง มันจะไม่เคยมีเพียงพอสำหรับพวกเขาเพื่อตระหนักถึงทางรอดที่แท้จริงและความหมายของมัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาเพื่อให้ความรอดแก่พวกเขา แต่โมเสสได้พาพวกเขาออกจากการกดขี่ ทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน และนั่นทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าใจ และพวกเขาตลอดเวลาจะคาดหวังว่าพระเจ้าจะพาพวกเขาออกไปในทางที่พวกเขาต้องการ ไม่ใช่เพียงเพื่อความรอดเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าจะพาพวกเขาออกจากการกดขี่เมื่อพวกเขาทั้งหมดมาและยอมรับความผิดของพวกเขาและบูชาพระเจ้าที่แท้จริงเหมือนดังที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้บูชาพระเจ้า พวกเขาจะไม่มีความสำเร็จ

During Moses' time, the Jews were oppressed by the Egyptians, and during Jesus' time, the Jews were oppressed by the Romans. Moses delivered them out of Egypt into the promised land, so the Jews expected the Lord Jesus would deliver them out of Roman oppression. Many of the Jews were looking to the Messiah from this point of view, and they expected Jesus to do similar miraculous signs as Moses did and deliver them miraculously from Roman's hand. They were expecting a Messiah in a Moses way, not through salvation way.

ในช่วงเวลาของโมเสส พวกยิวได้รับการกดขี่โดยพวกอียิปต์ และในช่วงเวลาของพระเยซู พวกยิวได้รับการกดขี่โดยพวกโรมัน โมเสสได้พาพวกเขาออกจากอียิปต์เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา ดังนั้นพวกยิวจึงหวังว่าพระเยซูเจ้าจะพาพวกเขาออกจากการกดขี่ของพวกโรมัน ชาวยิวหลายคนมองมาที่พระเมสสิยาห์จากมุมมองนี้ และพวกเขาได้หวังว่าพระเยซูจะทำสิ่งวิเศษคล้ายที่โมเสสได้ทำและพาพวกเขาอย่างวิเศษจากอ้อมมือของพวกโรมัน พวกเขาคาดหวังพระเมสสิยาห์ในทางของโมเสส ไม่ใช่ผ่านทางความรอด

Life and Faith Application. 1) God is a God of mercy, so do not lose hope in any difficult situation; just pray and wait on God's mercy. 2) Believe the testimony of the Bible about the Lord Jesus; the Father Himself sent Him on earth to bring salvation to humankind. 3) Humans have created many religions, many gods, and they are willing to die for those things; meditate on the Word of God daily, so you do not get influenced or trapped by them.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) พระผู้เป็นเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าของพระเมตตา ดังนั้นอย่าเสียความหวังในความยากลำบากใดๆ เพียงสวดภาวนาและรอคอยต่อพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า 2) เชื่อคำพยานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระบิดาพระองค์เองได้ส่งพระองค์บนโลกเพื่อนำความรอดเพื่อมนุษยชาติ 3) มนุษย์ได้สร้างหลายศาสนาขึ้น หลายพระเจ้า และพวกเขายอมตายเพื่อสิ่งเหล่านั้น ผูกอบรมต่อพระคำของพระผู้เป็นเจ้าทุกวัน เพื่อที่คุณจะได้ไม่โดนอิทธิพลหรือติดกับดักโดยพวกเขา